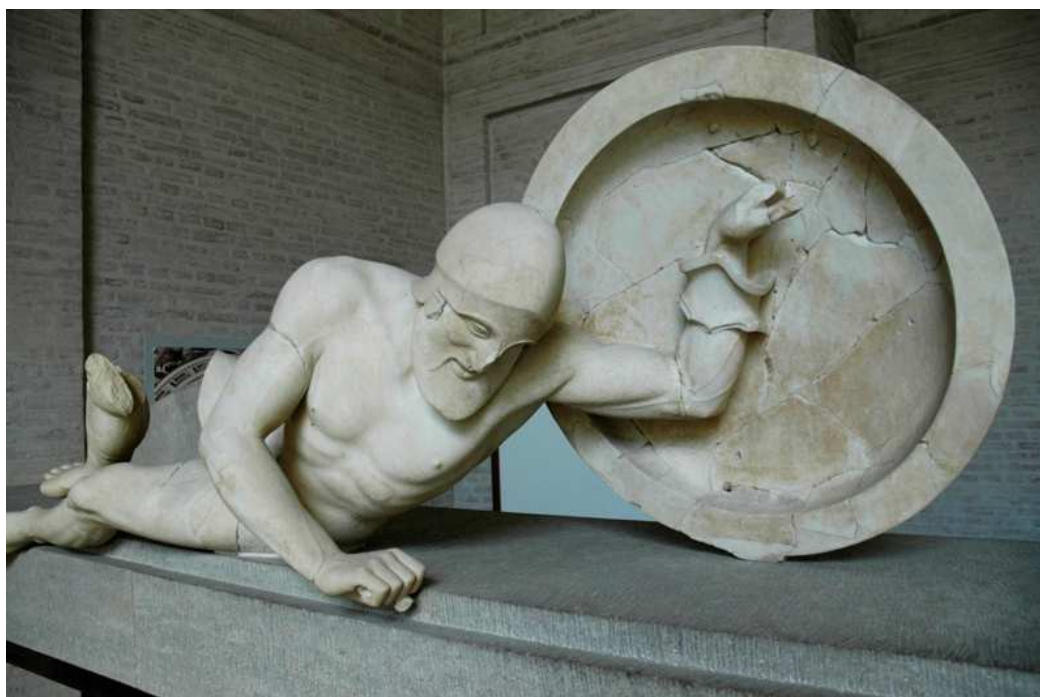

Σταυριάννα Ζαχαρίου – Κατερίνα Καραντζή (Β΄ τάξη)

Από τη Βικιπαίδεια, την ελεύθερη εγκυκλοπαίδεια

Ο Λαομέδων

Ο Λαομέδων ήταν σύζυγος της κόρης του ποτάμιου θεού Σκαμάνδρου, της Στρυμούς ή Πλακίας (κατ' άλλους της Λευκίπτης) και πατέρας πολλών παιδιών, όπως ο Τιθωνός, ο Ποδάρκης και η Ησιόνη. Ως γιος του αναφέρεται (συνήθως ως νόθος) και ο Βουκολίωνας, που τον απέκτησε με τη νύμφη Καλύβη.

Ο Λαομέδων διαδέχθηκε στον θρόνο της Τροίας τον πατέρα του και μετά θέλησε να κτίσει μεγάλα τείχη γύρω από την πόλη. Προσέλαβε λοιπόν με μισθό τους θεούς Ποσειδώνα και Απόλλωνα, τους οποίους ο Δίας είχε τιμωρήσει να υπηρετήσουν θνητό. Οι δύο αθάνατοι εργάστηκαν πραγματικά επί ένα ολόκληρο χρόνο. Ο Όμηρος αναφέρει ότι ο Ποσειδώνας έκτισε τα τείχη, ενώ ο Απόλλωνας έβροσκε τα κοπάδια του Λαομέδοντα στο όρος Ίδη. Βοηθός αμφοτέρων ήταν ο θνητός Αιακός. Μόλις όμως πέρασε ο χρόνος, ο Λαομέδοντας αρνήθηκε να τους δώσει όσα τους είχε υποσχεθεί και μάλιστα απείλησε τον Απόλλωνα ότι θα τον έδενε και θα τον πουλούσε για δούλο στα νησιά! Τότε οργίσθηκαν οι δύο θεοί και ο μιν Απόλλωνας έστειλε λοιμό στην πόλη, ο δε Ποσειδώνας έστειλε ένα θαλάσσιο τέρας που έβγαινε με την πλημμυρίδα και έτρωγε ανθρώπους.

Σύμφωνα με τον χρησμό που έλαβε τότε ο Λαομέδων, η πόλη θα λυτρωνόταν από το θηρίο αν έδινε σε αυτό ως γεύμα την κόρη του Ησιόνη. Εκείνο τον καιρό πέρασε ο Ηρακλής από την Τροία μαζί με τους Αργοναύτες και υποσχέθηκε στον βασιλιά να σώσει την κόρη του αν

του έδινε τα άλογα που είχε λάβει ως δώρο από τον Δία επειδή τον βοήθησε να αρπάξει τον ανιψιό του (κατά μία εκδοχή γιο του), τον Γανυμήδη. Ο Λαομέδων το υποσχέθηκε και ο ήρωας σκότωσε το θηρίο απελευθερώνοντας την κόρη, αλλά ο κακόβουλος βασιλιάς αθέτησε και πάλι την υπόσχεσή του. Ο Ηρακλής θύμωσε και επέστρεψε μετά από καιρό ως αρχηγός στρατού, κυριεύσε την Τροία (πολύ πριν τον περίφημο Τρωικό Πόλεμο) και σκότωσε με τα βέλη του τον Λαομέδοντα και όλους τους γιους του εκτός από τον Ποδάρκη. Την Ησιόνη τότε την έδωσε ως σύζυγο στον φίλο του Τελαμώνα.

Μία παραλλαγή του μύθου λέει αναλυτικότερα ότι ο Ηρακλής απέστειλε πρώτα στον Λαομέδοντα τους Τελαμώνα και Ίφικλο για να ζητήσουν τα άλογα που του είχε υποσχεθεί. Ο Λαομέδων όμως φυλάκισε τους δύο απεσταλμένους του ήρωα και ήταν έτοιμος να επιτεθεί εναντίον των λοιπών Αργοναυτών. Τότε ο Ηρακλής ειδοποιήθηκε από τον Ποδάρκη, κυριέψε την πόλη και σκότωσε τον βασιλιά. Ο τάφος του βρισκόταν στην Τροία. Σύμφωνα με κάποιο χρησμό, η πόλη ήταν αδύνατο να αλωθεί όσο ο τάφος αυτός παρέμενε άθικτος.

Ο Ηρακλής

Ο Ηρακλής ή Αλκαίος ή Αλκείδης (στην αρχ. ελλ. Ἡρακλῆς) ήταν αρχαίος μυθικός ήρωας, θεωρούμενος ως ο μέγιστος των Ελλήνων ηρώων. Γεννήθηκε στη Θήβα και ήταν γιος του

Δία και της Αλκμήνης, κόρης της Αναξίως, κόρης του Αλκαίου (γιος του Περσέα και της Ανδρομέδας) και της Αστυδάμειας.

Ο μύθος [Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Η μητέρα του Αλκμήνη ήταν παντρεμένη με τον Αμφιτρύωνα, με τον οποίον κατέφυγαν στη Θήβα, επειδή ο Αμφιτρύωνας είχε δολοφονήσει τον Ηλεκτρύωνα κατά λάθος (πατέρα της Αλκμήνης και γιο του Περσέα). Ο Δίας πήρε τη μορφή του Αμφιτρύωνα και κοιμήθηκε με την Αλκμήνη. Πριν γεννηθεί ακόμα ο Ηρακλής, ο Δίας ανήγγειλε στους Θεούς ότι θα γεννηθεί από την Αλκμήνη απόγονος του Περσέα, που θα βασιλεύσει στον Θρόνο των Περσίδων.

Όταν γεννήθηκε ο Ηρακλής, η Ήρα, η γυναίκα του Δία, η οποία τον ζήλευε για τις απιστίες του, έστειλε στην κούνια του δύο φίδια, αλλά το βρέφος τα στραγγάλισε. Ο θετός πατέρας του Ηρακλή, ο Αμφιτρύωνας, ο οποίος ανέλαβε να τον μεγαλώσει, τον δίδαξε την τέχνη του ηνιόχου, ο Κάστορας του δίδαξε την οπλασκία, ο Αίλυκος την πάλη, ο Εύρυτος το τόξο, ο κένταυρος Χείρωνας τις Επιστήμες και ο Λίνος τη Μουσική.

Ο Ηρακλής παλεύει με το λιοντάρι της Νεμέας. Λευκή λήκυθος του «Ζωγράφου του Διόσφου», πρώτο τέταρτο 5ου αι. π.Χ. Μουσείο του Λούβρου

Ο μύθος που σώθηκε από τον Ξενοφώντα, μας διηγείται το περιστατικό εκείνο, όταν ο Ηρακλής καθισμένος σε κάποιο σταυροδρόμι, είδε να περνούν από μπροστά του δύο πανέμορφες κοπέλες. Η μια του έδειξε έναν εύκολο δρόμο, φαρδύ και ίσιο, που αν τον ακολουθούσε, θα χαιρόταν τη ζωή, αλλά θα έκανε ένα σωρό κακές πράξεις που θα τον καταδίκασαν στην κρίση των ανθρώπων. Αυτή ήταν η Κακία. Η άλλη κόρη, η Αρετή, του έδειξε ένα δύσκολο δρόμο, γεμάτο κοφτερές πέτρες και αγκάθια, στενό και δύσβατο, που θα τον βάνιζε δύσκολα, αλλά θα κέρδιζε στο τέλος του την αναγνώριση από τους συνανθρώπους του. Έτσι ο Ηρακλής ακολούθησε την Αρετή, προτιμώντας να υποφέρει για να διαβεί το δύσβατο δρόμο της, αλλά να γνωρίσει τη δόξα και την τιμή με τις καλές του πράξεις και την αρετή του.

Ως έφηβος προκάλεσε τον πόλεμο μεταξύ της Θήβας με το βασίλειο του Ορχομενού. Ως ανταμοιβή για τη νίκη του εναντίον του Ορχομενού, πήρε για γυναίκα του τη Μεγάρρα, κόρη του βασιλιά της Θήβας, με την οποία απέκτησε τρία (κατ' άλλους περισσότερα) παιδιά. Η Ήρα όμως τον τρέλανε, με αποτέλεσμα να σκοτώσει τη γυναίκα του και τα παιδιά του. Όταν συνειδητοποίησε τι έκανε, αποφάσισε να πάει στο Μαντείο των Δελφών για να πάρει χρησμό, ώστε να μάθει με ποιον τρόπο θα μπορούσε να εξαγνισθεί. Σύμφωνα με τον χρησμό, έπρεπε να υπηρετήσει για δώδεκα χρόνια τον Ευρυσθέα, βασιλιά της Τίρυνθας, και να πραγματοποιήσει τους άθλους που θα του πρόσταζε εκείνος.

Ο Ηρακλής φονεύει τον κένταυρο Νέσσο. Μελανόμορφος αμφορέας του Ζωγράφου του Νέσσου, περ. 620-610 π.Χ.

Στο πλαίσιο των άθλων, ο Ηρακλής σκότωσε το λιοντάρι της Νεμέας, σκότωσε τη Λερναία Ύδρα, έπιασε το γοργό ελάφι της Κερύνειας, σκότωσε τον Ερυμάνθιο Κάπρο, καθάρισε τους στάβλους του Αυγεία, σκότωσε τις Στυμφαλίδες Όρνιθες, έπιασε τον άγριο ταύρο της Κρήτης, έκλεψε τα άγρια άλογα του Διομήδη, πήρε τη ζώνη της Ιππολύτης, έφερε τα βόδια του Γηρυόνη στον Ευρυσθέα, άρπαξε τα μήλα των Εσπερίδων, και τέλος έφερε τον Κέρβερο από τον Άδη.

Εκτός από τους άθλους, ο Ηρακλής πραγματοποίησε κι άλλα μυθικά κατορθώματα.

Πήρε μέρος στην Αργοναυτική εκστρατεία κι ελευθέρωσε την Ησιόνη, κόρη του Τρώα βασιλιά Λαομέδοντα, από ένα θαλάσσιο τέρας. Δεν συνέχισε όμως μέχρι τέλους την εκστρατεία.

Στη Λιβύη νίκησε τον γίγαντα Ανταίο, γιο του Ποσειδώνα και της Γης, ο οποίος ήταν πολύ δυνατός, επειδή έπαιρνε δύναμη πατώντας στη Γη, το κορμί της μητέρας του. Ο Ηρακλής, καταλαβαίνοντας σε τι οφειλόταν η δύναμή του, τον σήκωσε στον αέρα με τα δυνατά μπράτσα του και τον έπνιξε χωρίς δυσκολία.

Ύστερα από αυτό το κατόρθωμα, ο Ηρακλής, κουρασμένος, έπεσε να κοιμηθεί. Τότε οι Πυγμαίοι, ένας λαός νάνων, τον αλυσόδεσαν και τον κάρφωσαν στη γη. Όταν ξύπνησε ο Ηρακλής, τινάχτηκε επάνω κι αρπάζοντάς τους στη χούφτα του, τους τύλιξε όλους στο τομάρι του λέοντα της Νεμέας που φορούσε.

Ο Ηρακλής πιάνει το ελάφι της Κερύνειας. Αττικός μελανόμορφος αμφορέας περ. 530–520 π.Χ.

Ο Ηρακλής ελευθέρωσε ακόμα και τον Προμηθέα, που τον είχε δέσει ο Δίας στον Καύκασο για να τον τιμωρήσει επειδή είχε χαρίσει στους ανθρώπους το μυστικό της φωτιάς και σκότωσε τον αετό που έτρωγε το σικώτι του Τιτάνα.

Αυτός έφερε την Άλκηστη από τον Άδη, αφού πάλεψε με τον Χάρο και την ελευθέρωσε. Η Άλκηστη ήταν γυναίκα του βασιλιά των Φερών Αδμήτου, η οποία, για να σώσει τον άντρα της, δέχτηκε να πεθάνει αντί γι' αυτόν. Ο Ηρακλής έτυχε να περνά εκείνες τις μέρες από τις Φερές και πέρασε να επισκεφτεί τον φίλο του τον βασιλιά. Μαθαίνοντας τη μεγάλη συμφορά που είχε βρει το παλάτι του, έτρεξε και, προλαβαίνοντας τον Χάρο, πάλεψε μαζί του κι έφερε στη ζωή ξανά την όμορφη Άλκηστη.

Ο Ηρακλής σκότωσε, ακόμα, για να απαλλάξει τους ανθρώπους από την τυραννία, τον αιμοβόρο τύραννο της Αιγύπτου Βούσιρι.

Ελευθέρωσε τον Θησέα από τη φυλακή του βασιλιά των Μολοσσών στην Ήπειρο.

Το τελευταίο κατόρθωμα του Ηρακλή ήταν ο φόνος του κενταύρου Νέσσου, ο οποίος προσπάθησε να κλέψει τη γυναίκα του ήρωα, την όμορφη Δηιάνειρα.

Το τέλος του ήρωα [Επεξεργασία | επεξεργασία κώδικα]

Τη στιγμή που ο Νέσος πέθαινε από τα δηλητηριασμένα βέλη του Ηρακλή, εκμυστηρεύθηκε στη Δηιάνειρα ότι ο σύζυγός της δεν την αγαπούσε πια, και ότι για να ξανακερδίσει την αγάπη του, έπρεπε να του δώσει να φορέσει έναν χιτώνα, αφού τον βουτήξει πρώτα μέσα στο αίμα του νεκρού κενταύρου. Η Δηιάνειρα, η οποία δεν ήξερε ότι το αίμα του Νέσσου ήταν δηλητηριασμένο από τα βέλη, έδωσε τον χιτώνα στον ήρωα. Οι πόνοι του Ηρακλή ήταν τόσο φρικτοί, ώστε τρελάθηκε και, ανάβοντας φωτιά πάνω στην κορυφή του βουνού Οίτη, κάηκε ζωντανός. Ακόμα και σήμερα, η υψηλότερη κορυφή αυτού του βουνού ονομάζεται Πυρά.

Μετά το θάνατό του, ο Ηρακλής αποθεώθηκε, έγινε δηλαδή θεός της δύναμης και της ρώμης, και αρχηγός των ηρώων. Ο Δίας τον πήρε στον Όλυμπο και τον πάντρεψε με τη θεά της νιότης, την Ήβη. Η Ήρα τον έκανε παιδί της.

Τον Ηρακλή οι αρχαίοι Έλληνες τον παρίσταναν συνήθως ντυμένο με τη λεοντή, να κρατά ένα ρόπαλο στο χέρι, με παράστημα γίγαντα και σώμα δυνατό, νεανικό και εύρωστο.

Ο Ηρακλής θεωρείται συμφωνα με τους Ορφικούς ο δημιουργός του Θεών και του Κόσμου και λέγεται "Δράκων ελικτός"